Varoittava tarina

Yhdistykseltämme on kysytty usein kokemuksia pituushoidoista, lähinnä pituuskasvun rajoittamiseksi. Jonkin verran kasvun lisäämiseksi.

Mikäli sinulla on kommentoitavaa tai kerrottavaa ja muiden kanssa jaettavaa tietoa hoidoista tai hoitamatta jättämisestä, olemme kiinnostuneita asiaan liittyvistä kirjoituksista. Monelle on ollut traumaattista kokea pituuskasvun jatkuvaa ihmettelyä, vaikka on tuntenut olonsa varsin mainioksi aikaisemmin.

Kirjoitus on vapaa käännös TPS GB&l:n jäsenlehden 6ft artikkelista kesällä 2003.

Kuten monet pitkät ihmiset, olin pitkä myös lapsena. Neljän vanhana olin jo 120-senttinen ja koko lapsuuteni olin pidempi kuin sisarukseni samanikäisinä. Se oli hauskaa. Isäni oli 6"5'(n.198cm), äiti 5"8'(n.170cm) ja päätin jo viiden vanhana kasvaa reilusti yli 180-senttiseksi. Samanikäisenä tosin siskoni halusi tulla jumalaksi. Olen ollut 138 cm lähes koko ikäni, mutta hinta siitä on ollut liiankin kova. Haluan vanhempieni kanssa jakaa tämän tarinan varoitukseksi muille joilla on pitkiä lapsia. Voin vain kertoa oman tarinani.

Kun olin 9-10, perhelääkärini huomasi hurjan kasvuni, ja ehdotti, että sitä pitäisi tarkkailla. Emme koskaan olleet ajatelleet, että pituuteni saataisi olla potentiaalinen ongelma. En tiennyt miksi, ja sain lähetteen keskussairaalan lastenosastolle. Kerran vuodessa menin tutkimuksiin – punnituksiin ja mittaukseen, sekä röntgeniin.

Ollessani 12 (silloin olin 5"8', ja kasvoin 3-4 tuumaa vuodessa). Hoitava lääkäri alkoi olla huolestunut kasvustani ja ennusteestani. Olin täysin kehittynyt ja valmis puberteettiin, mutta jostain syystä lopullinen käynnistys oli mennyt sekaisin ja tulisin kasvamaan aina pidemmäksi ja pidemmäksi. Lääkärin mukaan oli aika aloittaa lääkehoito, jolla käynnistettäisiin puberteetti, mikä lopettaisi kasvuni. Äiti oli huolestunut siitä miten pituus vaikuttaisi elämääni. Itse kuitenkaan en halunnut koskettavan kroppaani. Tilanne päätettiin tarkistaa 5 kk:n päästä.

Äskettäin äitini löysi kirjeenvaihtoa konsultin kanssa, joka yritti antaa hänelle kaikki faktat ja oletusarvon pituuteni kehittymisestä., joka olisi 5"10½' – 6"(<183cm).

Seuraavaan tapaamiseen mennessä olin kasvanut 2", ja konsultti arvioi minun kasvavani 6"3'(193cm) pituiseksi. Hänen mielestään lääkehoito olisi pitänyt aloittaa kuukausia sitten, ja jättäminen näin myöhään saattaisi johtaa vakaviin seuraamuksiin. Äitini alkoi olla hyvin vakuuttunut. Molempien ollessa niin varmoja,

painosuksen alla suostuin hoitoon. Kirjeenvaihdon mukaan kasvaisin 5″10½ - 6,3 pitkäksi, eli keskimäärin 6″1′.

Sivuoireita

Minua varoitettiin lääkkeistä – voisivat tehdä pahoinvoiviksi alussa. Otin ensimmäisen annoksen illalla.6 kpl "ethinyl oestradidol" -estrogeeniä päivittäin, sekä 2 kpl progestrogeeniä 5 päivän aikana 4 viikkoa. Seuraavana iltapäivänä klo 5 olin kamalan kipeä, oksentelin joka varttitunti monen tunnin ajan. Äitini antoi pahoinvointilääkettä, joka sai olon jokseenkin siedettäväksi.

Ihmettelen, miksemme lopettaneet siihen. Noihin aikoihin sivuoireet olivat vain sivuoireita, ja se siitä. Ei tiedetty, että lääkkeet voivat parantamisen lisäksi vahingoittaa. Lääkäri oli varoittanut mahdollisuudesta saada lievää pahoinvointia niin ohimennen, että ajattelimme sen olevan vain ohimenevää. Nyt ymmärrän ruumiini vastustaneen ainetta, ja toivon että olisin kuunnellut sitä tarkemmin. Äitini oli huolestunut ja empaattinen, mutta jatkoin lääkkeiden ottamista pahoinvointitablettien avulla joka ilta.

Muutokset minäkuvaan

Tuli muita pidempiaikaisia seurauksia. Kukaan ei selittänyt minulle mitä tapahtuu, kun pumpataan täyteen seksihormoneja, vaikkakin perhelääkäri naureskeli äidilleni, että "hän varmaan etsiskelee minua kaduilla joka ilta". 12-vuotiaalle katolisessa ympäristössä kasvaneelle yhtäkkinen voimakas seksidravi oli jokseenkin häiritsevä kokemus. Siitä ei voinut puhua kellekään, eikä tosiaankaan tehnyt nuoruutta yhtään helpommaksi.

Viesti, jonka sain kokemuksesta oli kauaskantoinen, erityisesti kun se tuli niinkin tärkeässä elämän kehitysvaiheessa. Yhtäkkiä tuli sellainen asia kuin olla liian pitkä, ja kasvamiseni merkitsi sitä, että minussa oli jotain pahasti pielessä, jotain, joka tarvitsi näin epämiellyttävän hoidon korjatakseen asian. Kun vihdoin lopetin kasvun 6", tuntui se siltä, että se juuri ja juuri on muiden mielestä vielä hyväksyttävä asia, mutta lisäpituus ja koko tekisivät minut epänaiselliseksi friikiksi. Asian teki epäilemättä vielä vaikeaksi se, että joinakin aikoja elämässäni olen ollut ylipainoinen. On kestänyt yli 20 vuotta elämästäni tajuta mikä perustava vaikutus asialla on ollut minäkuvaani, ja aloin muovata ajatuksiani siitä.

Terveysvaikutuksia

Suurin vaikutus on ollut terveyteeni. Hyvin vähän aikaa hoidon aloituksesta olen kärsinyt heikotuksesta, mistä syystä olin koulusta pois viikkoja. Jos vilustuin, kaaduin sänkyyn täydellisesti. Muutama kuukausi myöhemmin olin poissa suurimman osan lukukauutta hermokuumetyyppisen sairauden vuoksi, fraasi jota käytettiin krooniseen väsymysoireyhtymään. Makasin sängyssä liian heikkona lukeakseni, selittämättömissä kolotuksissa eri puolilla ruumistani. Puoli vuotta myöhemmin aloin pyörtyillä jos piti seisoa pitkään tai liikkua. Siskoni muistelee minun olleen teini joka on aina väsynyt

ja haluton.

Hämmästyttävintä on se, ettei kenellekään juolahtanut mieleen että terveysongelmat saattoivat johtua lääkkeistä. Myöhemmin olen lukenut, että hormonit saattavat heikentää immuunisysteemiä ja tilannetta haittaa myös sen ikäisille annettavat rokotukset (mm. rubella). Tai minulla sattui olemaan kemiallinen vastustus näitä lääkkeitä kohtaan. Jatkoin lääkitystä 6 kk, joka tapauksessa pidempään kuin alun perin oli tarkoitettu, sillä lääkärin mielestä lääkitys oli aloitettu liian myöhään. Kasvuni hidastui 5"113/4' pituudessa, ja kasvoin viimeisen neljännestuumani useiden vuosien aikana. Ennen pitkään terveyteni palasi, muttei koskaan siihen mitä se oli ollut.

Parannus löytyi

Sain nielurisatulehduksia aina kun koulussa oli kokeita – ne leikattiin ennen kirjoituksia. Tulin hypoglykeemiseksi ja sain paljon lisäpainoa. Yliopistossa sain kuukausia kestäviä heikotusjaksoja, joista selvisin. Kun aloin syödä ehkäisypillereitä (enemmän estrogeeniä ja progesteronia) Yliopiston jälkeen, asiat alkoivat mennä todella hullusti. Seuraavien vuosien aikana oli aina jotain: flunssia jotka eivät lähteneet, keuhkoputken tulehduksia, astmaa, vyöruusua, toistuvia ientulehduksia, sammasta, migreeniä, kyhmyjä, lievää depressiota, enterovirusta ja sen jälkeistä heikotusta. 4 vuoden töissä olon jälkeen jouduin siirtymään 4-päiväiseen viikkoon selvitäkseni.

Vuosi myöhemmin puhkesi krooninen väsymysoireyhtymä, jonka lisäksi fibromvalgia (kivulias sidekudosreuma). Sairastuin kunnolla ja saavutin pisteen, jossa en enää kyennyt hoitamaan itseäni. Vanhempani olivat sankareita: he ottivat minut asumaan luoksensa, hoitivat minua (tuskin pystyin edes istumaan ja kävelemään), ja tukivat minua kriittisinä alkuhetkinä, jolloin etsittiin tapoja saada minut parempaan kuntoon. Otin lopulta ohjat omiin käsiini parantuakseni ja, ja aloin löytää tapoja jotka auttoivat. Onnistuin pääsemään kotiin muutaman kuukauden päästä ja aloin työskennellä huomattavasti lyhyempiä tuntimääriä kuin aiemmin jo alle vuoden päästä. Tästä on jo 6 vuotta ja useita luonnollisia hoitoja sitten. Suurimman osan aikaa olen voinut työskennellä 4-päiväisiä viikkoja, vaikkakin se on ollut rankkaa. Työskentelen julkisella sektorilla ja olen ollut uskomattoman onnekas työnantajani suhteen. Olin taas pois töistä suurimman osan vuotta 2001, mutta kiitos uuden amerikkalaisen hoidon, olen uskoakseni matkalla täydelliseen parantumiseen.

Ilmeisesti on useita eri tekijöitä joista tulee samankaltaisia oireita kuin minulla. Kaikki kuitenkin vahvasti epäilemme, että kaikki alkoi lääkkeistä joilla yritettiin lopettaa kasvuani. ehkä niillä oli puolustusjärjestelmään vaikuttavia tekijöitä, tai oli kemiallinen yliherkkyys niille. Jos olisimme tienneet silloin, niin tämä vaikuttaa huonolta hinnalta terveyden suhteen siinä, että kyseessä oli vain tuuma vähemmän pituutta.

...jatkuu sivulla seuraavalla sivulla.